

- η αποδοχή του δεύτερου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως με μείωση των διορθώσεων κατά 267 746 ευρώ ή, επικουρικός και λόγω εσφαλμένου υπολογισμού, κατά 90 186 ευρώ,
 - η αποδοχή του τρίτου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως με μείωση του ποσού των διορθώσεων κατά 76 369 ευρώ,
 - η αποδοχή του τέταρτου από τους προβαλλόμενους λόγους θα προσδιορίσει τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως με μείωση του ποσού των διορθώσεων κατά 3 264 849 ευρώ.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C (2006) 5103, της 20ής Οκτωβρίου 2006, με την οποία μειώνεται η ενίσχυση του Ταμείου Συνοχής για πέντε προγράμματα που εκτελούνται στην Περιφέρεια της Comunidad Autónoma de Andalucía, και τα οποία παρατίθενται κατωτέρω:

- N. 2000.ES.16.C.PE.012 (Ανάπτυξη δράσεων στη διαχείριση αποβλήτων στην Comunidad Autónoma de Andalucía).
- N. 2000.ES.16.C.PE.066 (Δράσεις για την εξυγίανση και τον καθαρισμό της Κοιλάδας του Guadalquivir).
- N. 2000.ES.16.C.PE.004 (Δράσεις για την εξυγίανση και τον καθαρισμό της Κοιλάδας του Sur: Φάση I).
- N. 2001.ES-16.C.PE.025 (Επέκταση των Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Αστικών Λυμάτων στην Comunidad Autónoma de Andalucía — 2001).
- N. 2000.ES.16.C.PE.138 (Δράσεις στη διαχείριση αποβλήτων στην Comunidad Autónoma de Andalucía).

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, της οποίας ο κεντρικός πυρήνας ήταν η εξέταση του προγράμματος 012, η Επιτροπή προέβη σε διόρθωση κατά 4 745 284 ευρώ, με βάση συγκεκριμένες εκτιμήσεις που αφορούσαν την επάρκεια των ελέγχων σχετικά με τη δυνατότητα επιχορήγησης των εξόδων και την πλήρωση ορισμένων κανόνων του διαγωνισμού (άμεση ανάθεση των συμβάσεων, χρησιμοποίηση της πείρας ως κριτηρίου αναθέσεως και φερόμενες παρατυπίες στη δημοσίευση ορισμένων διαγωνισμών).

Προς στήριξη των αιτημάτων του, το κράτος μέλος προβάλλει:

- Παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφαλείας δικαίου και της αναλογικότητας, όσον αφορά τη δυνατότητα επιδοτήσεως ορισμένων εξόδων, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε προτού παρέλθει η αιτηθείσα παράταση για την απόλεια των εξόδων για τα οποία δεν υπήρχε δυνατότητα επιχορήγησης και την αντικατάστασή τους με άλλα για τα οποία υπήρχε τέτοια δυνατότητα.
- Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο β' και ε' της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όσον αφορά τις φερόμενες

παρατυπίες που διαπιστώθηκαν στην άμεση ανάθεση των συμβάσεων υπηρεσιών. Με τον λόγο αυτό, και επικουρικός, προβάλλεται επίσης εσφαλμένος υπολογισμός.

- Παράβαση των οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων επειδή περιλήφθη το «κριτήριο της πείρας» μεταξύ των κριτηρίων του διαγωνισμού. Προβάλλεται συναφώς ότι, μολονότι το κριτήριο αυτό δεν προβλέπεται ρητά στην κανονιστική ρύθμιση που έχει εφαρμογή, η κοινοτική νομολογία δέχεται τέτοια δυνατότητα και η χρήση του κριτηρίου αυτού δεν μπορεί να αποτελέσει σοβαρή και πρόδηλη παράβαση της κοινοτικής έννομης τάξεως, αλλά μπορεί να αποτελέσει, σε κάθε περίπτωση, συγχωρητέα πλάνη περί το δίκαιο που δικαιολογείται από την έλλειψη σαφήνειας της κανονιστικής ρυθμίσεως.
- Έλλειψη σοβαρής και πρόδηλης παραβάσεως και, επομένως, κατάφωρης παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου σχετικά με τις παρατυπίες που προκύπτουν από τη μη δημοσίευση ορισμένων διαγωνισμών.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, της 24.7.1992, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2007 — Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-5/07)

(2007/C 56/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck και οι J.-P. Buyle και C. Steyaert, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2006, καθόσον η Επιτροπή έκρινε με την εν λόγω απόφαση ότι οι «παλαιές απαιτήσεις ΕΚΤ», τις οποίες το Βασίλειο του Βελγίου εξόφλησε οικειοθελώς, αλλά με επιφύλαξη παντός δικαιώματός του, στις 21 Δεκεμβρίου 2004, δεν έχουν παραγραφεί·

- κατόπιν τούτου, να αποφανθεί ότι οι απαιτήσεις αυτές είχαν παραγραφεί, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95/ΕΚ και, συνεπώς, να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιστρέψει στο Βασίλειο του Βελγίου το ποσό των 631 177,60 ευρώ, με τόκους υπερημερίας από 21ης Δεκεμβρίου 2004, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες·
- επικουρικά, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2006, καθόσον η Επιτροπή έκρινε με την εν λόγω απόφαση ότι η μη εξόφληση των επίμαχων παλαιών οφειλών ΕΚΤ συνεπαγόταν την υποχρέωση καταβολής τόκων και, ως εκ τούτου, να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιστρέψει στο προσφεύγον τους καταβληθέντες τόκους επί των επίδικων απαιτήσεων, ήτοι το ποσό των 377 724,90 ευρώ, με τόκους υπερημερίας από 21ης Δεκεμβρίου 2004, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες·
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Οκτωβρίου 2006, ως προς το μέρος της που αφορά το επιτόκιο των τόκων των οποίων ζητήθηκε η καταβολή. Κατόπιν τούτου, να κρίνει ότι το επιτόκιο αυτό κυμαινόταν ανάλογα με το δημοσιεύμενο στην Επίσημη Εφημερίδα επιτόκιο που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εφαρμόζει στις κύριες της πράξεις αναχρηματοδότησης και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στο προσφεύγον το ποσό που αντιστοιχεί στους υπερβαλλόντως καταβληθέντες τόκους επί των επίδικων απαιτήσεων, με τόκους υπερημερίας από 21ης Δεκεμβρίου 2004, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένου κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες και
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, το προσφεύγον κράτος μέλος ζητεί την ακύρωση της περιληφθείσας στο έγγραφο της 18ης Οκτωβρίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του επιστροφής του ποσού που κατέβαλε έναντι παλαιών απαιτήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και του οποίου ζητεί την επιστροφή, προβάλλοντας ως λόγο την παραγραφή των οικείων απαιτήσεων και, επικουρικά, την έλλειψη νομίμου βάσεως για την αξίωση καταβολής τόκων.

Κατά τη χρονική περίοδο από το 1987 έως το 1992, η Επιτροπή ζήτησε από το προσφεύγον, με σειρά αποφάσεων που εξέδωσε βάσει του κανονισμού 2950/83/ΕΟΚ⁽¹⁾ και της αποφάσεως 83/673/ΕΟΚ⁽²⁾, την επιστροφή των ποσών που είχε χορηγήσει, υπό τη μορφή ενισχύσεως, σε ορισμένους βελγικούς οργανισμούς (επιχειρηματικούς φορείς) και δεν χρησιμοποιήθηκαν από αυτούς. Το προσφεύγον διαβίβασε στους οικείους επιχειρηματικούς φορείς τα χρεωστικά σημειώματα της Επιτροπής. Ορισμένοι από αυτούς επέστρεψαν τα ποσά απευθείας στην Επιτροπή, ενώ σε άλλες περιπτώσεις ακολούθησε αλληλογραφία μεταξύ των επιχειρηματικών φορέων και της Επιτροπής περί της νομιμότητας των αιτημάτων της επιστροφής των ποσών. Το 2002 διεξήχθησαν, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, νέες συζητήσεις. Το 2004, η Επιτροπή πρόεβη στον συμψηφισμό των οφειλόμενων έναντι των επίμαχων παλαιών απαιτήσεων ΕΚΤ ποσών (χρεωστικά σημειώματα εκδοθέντα μεταξύ της 15ης Ιανουαρίου 1987 και της 31ης Δεκεμβρίου 1991), επαυξημένων με τόκους υπερημερίας από της ημερομηνίας εκδόσεως των

χρεωστικών σημειωμάτων, με τις απαιτήσεις του προσφεύγοντος έναντι της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαχείρισης των πόρων ΕΚΤ. Το προσφεύγον αμφισβήτησε τόσο τον συμψηφισμό όσο και τους τόκους τους οποίους ζήτησε η Επιτροπή για τον λόγο ότι, αφενός, η οφειλή είχε παραγραφεί και, αφετέρου, δεν υπήρχε νομική βάση για την αξίωση καταβολής τόκων υπερημερίας. Εντούτοις, προκειμένου να διακόψει τον τοκισμό, το Βασίλειο του Βελγίου προχώρησε στην καταβολή ποσού που αντιστοιχούσε στο υπόλοιπο των οφειλών έναντι των απαιτήσεων ΕΚΤ που δεν συμψηφίστηκαν. Ταυτοχρόνως, διευκρίνισε ότι δεν παραιτείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε με τις επιστολές του και ότι διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την επιστροφή των επίμαχων ποσών, καθόσον τα επιχειρήματα αυτά ήταν βάσιμα. Η Επιτροπή απάντησε με το έγγραφο της 19ης Ιανουαρίου 2005, στο οποίο διατύπωσε την άποψή της επί των αιτιάσεων του προσφεύγοντος. Το Βασίλειο του Βελγίου άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου ζητώντας την ακύρωση του εν λόγω εγγράφου. Το Πρωτοδικείο απέρριψε με τη διάταξη της 2ας Μαΐου 2006 την προσφυγή ως απαράδεκτη, με το σκεπτικό ότι το έγγραφο αυτό δεν συνιστούσε πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ⁽³⁾.

Στις 29 Ιουνίου 2006, το προσφεύγον απηύθυνε νέα επιστολή στην Επιτροπή ζητώντας την επιστροφή του ποσού που αντιστοιχούσε στο υπόλοιπο των οφειλών έναντι των μη συμψηφισθεισών απαιτήσεων ΕΚΤ, το οποίο είχε καταβάλει προκειμένου να διακόψει τον τοκισμό, και προβάλλοντας εκ νέου τα ίδια επιχειρήματα που αφορούσαν την παραγραφή της απαιτήσεως και την έλλειψη νομίμου βάσεως για την αξίωση καταβολής τόκων. Η Επιτροπή γνωστοποίησε στο προσφεύγον, με έγγραφο της 18ης Οκτωβρίου 2006, ότι δεν προτίθεται να επιστρέψει το ποσό αυτό. Το Βασίλειο του Βελγίου προσβάλλει, με την υπό κρίση προσφυγή, την εν λόγω πράξη.

Προς στήριξη του αιτήματός του, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι οι μόνοι κανόνες της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που ρυθμίζουν την εκ μέρους της Επιτροπής αναζήτηση ποσών που δεν χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με τις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις είναι οι περιεχόμενοι στον κανονισμό 2988/95/ΕΚ⁽⁴⁾. Κατά το προσφεύγον, έχει εν προκειμένω εφαρμογή το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού που ορίζει τις προθεσμίες παραγραφής για την άσκηση των προβλεπόμενων διώξεων. Το προσφεύγον ισχυρίζεται, επίσης, ότι, αν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν μπορεί να αντιτάξει στην Επιτροπή τις κατά το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95/ΕΚ προθεσμίες παραγραφής, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 2, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού και να εφαρμοστεί η βελγική νομοθεσία η οποία καθορίζει την προθεσμία παραγραφής που ισχύει για τις «προσωπικές» αγωγές.

Προς στήριξη του επικουρικού αιτήματος που αφορά το εσφαλμένο της νομικής βάσεως που επικαλέστηκε η Επιτροπή προκειμένου να απαιτήσει από το προσφεύγον την καταβολή τόκων υπερημερίας, το Βασίλειο του Βελγίου υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πεπλανημένως εφάρμοσε το άρθρο 86, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2342/2002/ΕΚ, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του Δημοσιονομικού Κανονισμού⁽⁵⁾. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι υφίσταται ειδική διάταξη προβλεπouσα παρέκκλιση από τον κανονισμό αυτό και ότι, κατ' εφαρμογήν της ειδικής αυτής διατάξεως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στη διέπουσα τη λειτουργία του ΕΚΤ κανονιστική ρύθμιση, δυνάμει της οποίας προέκυψαν οι απαιτήσεις των οποίων ζητεί την εξόφληση, προκειμένου να καθορίσει τους ενδεχομένως οφειλόμενους τόκους. Το προσφεύγον υποστηρίζει, σχετικώς, ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να απαιτήσει τόκους μόνον εφόσον υπήρχε σχετική πρόβλεψη, πράγμα που δεν συνέβαινε κατά τον κρίσιμο για την προκειμένη υπόθεση χρόνο.

Έτι επικουρικότερον, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, αντιθέτως προς τα διαλαμβανόμενα στην απόφαση της Επιτροπής, το επιτόκιο ήταν κυμαινόμενο. Κατά συνέπεια, ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του επιστρέψει τη διαφορά των υπερβαλλόντως καταβληθέντων τόκων επί των επίμαχων απαιτήσεων.

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2950/83 του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983, για την εφαρμογή της απόφασης 83/516/ΕΟΚ για την αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, ΕΕ L 289, σ. 1.
 (²) Απόφαση της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1983 για τη διαχείριση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), ΕΕ L 377, σ. 1.
 (³) Διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 2006, T-134/05, Βασιλείο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).
 (⁴) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 312, σ. 1.
 (⁵) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 357, σ. 1.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2007 — Galderma κατά ΓΕΕΑ — Lelas (Nanolat)

(Υπόθεση T-6/07)

(2007/C 56/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Galderma SA (Cham, Ελβετία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος N. Hebeis)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tihomir Lelas

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών, της 25ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση R0146/2006-4, καθόσον απέρριψε την ανακοπή κατά των εξής προϊόντων: «Φάρμακα· παρασκευάσματα φαρμακευτικά, κτηνιατρικά και υγιεινής· σαπούνια· καλλυντικά, λουσίων για τα μαλλιά»,
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 003088986, NANOLAT, για τα παραπάνω προϊόντα,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Tihomir Lelas

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα Nanolat για προϊόντα των κλάσεων 1, 3 και 5 (αίτηση υπ' αριθ. 3 088 986).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το γερμανικό λεκτικό σήμα TANNOLACT για προϊόντα της κλάσης 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος σύγχυσης των εμπλεκόμενων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2007 — TORRES κατά ΓΕΕΑ — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Υπόθεση T-8/07)

(2007/C 56/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres S.A. (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, M. A. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fundació Gala-Salvador Dalí

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 168/2006-2, την οποία εξέδωσε στις 24 Οκτωβρίου 2006 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: FUNDACIÓN GALA-SALVADOR DALÍ

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «TG Torre Galatea» για προϊόντα της κλάσεως 33 (αίτηση υπ' αριθ. 2730513)